

Formanden: Det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter) har Ordet for at fortsætte sit forleden afbrudte Foredrag.

Rytter: Jeg søgte i Onsdags at paavise Forskellighederne mellem det foreliggende Straffelovforslag og den nugældende Straffelov af 10. Februar 1866, navnlig ud fra den Betragtning, at det var godt, at vi var klar over Forskellighederne, baade hvor Forslaget er strengere, og hvor det er mildere end den gældende Lov. Jeg blev færdig med at omtale de Tilfælde, hvor Lovforslaget er strengere end 10. Februar 1866-Loven, dels derved, at det har udvidet det strafbares Omraade, dels derved, at det behandler vedkommende Forhold strengere, enten det nu er paa Grund af Forbrydelsens Karakter, eller det er paa Grund af Forbryderens Forhold. Jeg skal derefter gaa over til at se paa de Tilfælde, hvor det foreliggende Lovforslag stiller sig mildere end den gældende Straffelov, og jeg skal saa senere udtale mig om Partiet Venstres Stilling baade til de Punkter, hvor Lovforslaget er strengere, og til de Punkter, hvor det er mildere end den gældende Straffelov.

Akkurat ligesom Lovforslaget i Sammenligning med Straffeloven kan fremtræde strengere end denne baade ved at udvide det strafbares Omraade og ved at behandle det paagældende Forhold strengere, saaledes kan Forslaget ogsaa stille sig mildere end Straffeloven dels ved at indskrænke det strafbares Omraade, dels ved at behandle det paagældende Forhold mildere, enten paa Grund af Forbrydelsens Beskaffenhed eller paa Grund af Forbryderens Forhold. Med Hensyn til at indskrænke det strafbares Omraade stiller Forslaget sig mildere end den gældende Straffelov paa følgende Punkter: vedrørende Blasfemi, Ægteskabsbrud, Trusel og Omgængelse imod Naturen, nemlig den nugældende Straffelovs § 177, jfr. Forslagets § 229. Paa disse Punkter er Forslaget mildere, idet det enten helt eller delvis holder disse Forhold udenfor det strafbares Omraade.

Lad os dernæst se paa de Tilfælde, hvor Lovforslaget er mildere af Hensyn til Forbryderen. Det anlægger en mildere Betragtning overfor Forbryderen i følgende Tilfælde: for det første med Hensyn til Behandlingen af Børn og unge Mennesker, idet Forslaget udvider Grænsen for dem, der er straffri, fra det 14de til det 15de Aar; endvidere derved, at det i § 84 udtrykkelig siger, at Personer under 18 Aar ikke skal straffes, for saa vidt det skønnes unødvendigt; man slaar med andre Ord det Syns-

punkt fast, som maa være det rigtige, at Samfundet ikke skal gaa videre med Straf, end det er nødvendigt, og det finder man altsaa ikke er Tilfældet overfor Personer mellem 15 og 18 Aar indenfor de af Loven angivne Grænser. §§ 42—44 omhandler Personer mellem 15 og 21 Aar og bestemmer, at de kan underkastes Ungdomsfængsel eller ogsaa, i større Udstrækning end ellers, faa en betinget Dom. Lovforslaget stiller sig ogsaa mildere med Hensyn til Behandlingen af andre Forbrydere derigennem, at det giver en langt større Adgang til at anvende betingede Domme end den nugældende Straffelov; man kan anvende betinget Dom i mange flere Tilfælde, og rimeligvis vil dette ogsaa efter den nye Straffelov blive benyttet i mange flere Tilfælde, navnlig overfor Folk, der ikke tidligere har gjort sig skyldig i nogen Forbrydelse eller nogen Forseelse. Endvidere er Lovforslaget for saa vidt mildere, som det i mange Tilfælde tillader at afgøre Skylden ved Bøde, med andre Ord, der bliver en langt større Anvendelse for Bødestraf end hidtil. — Hvad angaar Beruselse, har jeg allerede berørt dette Spørgsmaal, men her kommer det Forhold frem, at Lovforslaget i visse Tilfælde gør Beruselse til en formildende Omstændighed, idet selvforskyldt Beruselse ifølge § 85 skal kunne være en Strafnedsættelsesgrund, saaledes at man kan gaa ned under det ellers foreskrevne Minimum, naar det strafbare Forhold skyldes selvforskyldt Beruselse. § 85, 6te Stykke, i det oprindelige Forslag handler om det Tilfælde, at en Gerningsmand giver fuld Erstatning, og det Spørgsmaal kommer da frem, om Straffen i saa Tilfælde kan nedsættes eller ikke.

Jeg kommer saa til de Punkter, hvor Lovforslaget stiller sig mildere, i nogen Grad selvfølgelig ogsaa af Hensyn til Forbryderen, men navnlig, fordi man ser noget anderledes paa de paagældende Forbrydelser. Her nævner jeg først de i Kapitel 12 omhandlede Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed; med Hensyn til disse Forbrydelser er Forslaget, som det foreligger, langt mildere end den gældende Straffelov. Endvidere er Lovforslaget mildere overfor Bigamiforbrydelsen og med Hensyn til Barnemord, der omhandles i § 237, idet den Straf, der for Tiden gælder, er Strafarbejde fra 2 til 12 Aar, under skærpente Omstændigheder fra 4 Aar til Livstid, medens Straffen efter Lovforslaget er Fængsel fra 30 Dage til 4 Aar og under visse Omstændigheder helt kan bortfalde. Fremdeles er Forslaget mildere med Hensyn